

Συγκέντρωση απογεύματος Κυριακής
3 Απριλίου 2011

Προσκεκλημένοι να γίνετε Άγιοι
Από τον Πρεσβύτερο Βενιαμίν Ντε Χόγιος
Των Εβδομήκοντα

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, προσεύχομαι το Άγιο Πνεύμα να με βοηθήσει να παραδώσω το μήνυμά μου.

Κατά τη διάρκεια των επισκέψεών μου και των συνελεύσεων σε πασσάλους, τομείς και κλάδους, πάντοτε ήμουν γεμάτος από βαθύ συναίσθημα χαράς κατά τις συναντήσεις με τα μέλη της Εκκλησίας, αυτοί οι οποίοι σήμερα, καθώς και στο μεσουράνημα του χρόνου, αποκαλούνται Άγιοι. Το πνεύμα ειρήνης και χαράς που πάντοτε αισθάνομαι, όταν είμαι μαζί τους, με βοηθά να συνειδητοποιήσω ότι είμαι σε έναν από τους πασσάλους της Σιών.

Αν και πολλοί προέρχονται από οικογένειες που υπήρξαν μέλη για δύο ή περισσότερες γενιές στην Εκκλησία, πολλοί άλλοι είναι πρόσφατοι νεοφώτιστοι. Σε αυτούς επαναλαμβάνουμε το καλωσόρισμα του Αποστόλου Παύλου προς τους Εφεσίους:

«Επομένως, λοιπόν, δεν είστε πλέον ξένοι και πάροικοι, αλλά συμπολίτες των αγίων και οικείοι του Θεού».

«Εποικοδομηθήκατε επάνω στο θεμέλιο των αποστόλων και των προφητών, που ακρογωνιαία πέτρα είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός» (Προς Εφεσίους 2:19-20).

Πριν από μερικά χρόνια, καθώς υπηρετούσαμε στο γραφείο δημοσίων υποθέσεων της Εκκλησίας στο Μεξικό, προσκληθήκαμε να συμμετάσχουμε σε μια ραδιοφωνική συζήτηση. Το θέμα της συζήτησης ήταν να περιγραφούν και να συζητηθούν οι διάφορες θρησκείες του κόσμου. Σε δύο από εμάς είχε ανατεθεί να αντιπροσωπεύσουμε την Εκκλησία απαντώντας στις ερωτήσεις οι οποίες θα εγίνοντο κατά την διάρκεια αυτού του προγράμματος. Μετά από αρκετά διαφημιστικά διαλείμματα, όπως λέγονται στη ραδιοφωνική γλώσσα, ο διευθυντής του προγράμματος έκανε το εξής σχόλιο: «Έχουμε μαζί μας απόψε δύο πρεσβυτέρους της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών». Διέκοψε και μετά ρώτησε: «Γιατί η Εκκλησία έχει ένα τόσο μεγάλο όνομα; Γιατί δεν χρησιμοποιείτε ένα μικρότερο ή πιο εμπορικό όνομα;»

Ο συνάδελφός μου και εγώ χαμογελάσαμε με αυτή τη θαυμάσια ερώτηση και μετά αρχίσαμε να εξηγούμε ότι το όνομα της Εκκλησίας δεν επελέγη από άνθρωπο. Δόθηκε από τον Σωτήρα μέσου ενός προφήτη σε αυτές τις τελευταίες ημέρες: «Γιατί έτσι θα ονομάζεται η εκκλησία μου κατά τις τελευταίες ημέρες, δηλαδή η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών» (Δ&Δ 115:4). Ο διευθυντής του προγράμματος αμέσως και πλήρης σεβασμού απήντησε: «Τοιουτοτρόπως θα το επαναλαμβάνουμε με μεγάλη ευχαρίστηση». Τώρα δεν ενθυμούμαι τώρα πόσες φορές επανέλαβε το σημαντικό όνομα της Εκκλησίας, αλλά δεν μπορώ να ξεχάσω τη γλυκεία αίσθηση που ήταν παρούσα, όταν εξηγούσαμε όχι μόνο το όνομα της Εκκλησίας, αλλά επίσης και το πόσο αυτό παραπέμπει στα μέλη της Εκκλησίας -- τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών.

Διαβάζουμε στην Καινή Διαθήκη ότι τα μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού απεκλήθησαν χριστιανοί για πρώτη φορά στην Αντιόχεια (βλέπε Πράξεις 11:26), αλλά απεκαλούντο *μεταξύ τους* Άγιοι. Πόσο συγκινητικό θα ήταν για αυτούς να ακούν τον Απόστολο Παύλο να τους αποκαλεί «συμπολίτες των αγίων και οικείοι του Θεού» (Προς Εφεσίους 2:19), και επίσης λένε ότι ήταν «προσκαλεσμένοι να γίνουν άγιοι» (Προς Ρωμαίους 1:7. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Στον βαθμό που τα μέλη της εκκλησίας ζουν το ευαγγέλιο και ακολουθούν τις συμβουλές των προφητών, σιγά-σιγά και χωρίς να το αντιληφθούν θα αγιοποιηθούν. Ταπεινά μέλη της Εκκλησίας τα οποία έχουν καθημερινή οικογενειακή προσευχή και μελέτη των γραφών, ασχολούνται με την οικογενειακή ιστορία και αφιερώνουν χρόνο, για να λατρεύουν συχνά στο ναό, γίνονται Άγιοι. Είναι εκείνοι που αφιερώνονται στο να δημιουργήσουν αιώνιες οικογένειες. Είναι εκείνοι επίσης που ξεχωρίζουν χρόνο από τις πολυάσχολες ζωές τους, για να σώσουν εκείνους που έχουν αποξενωθεί από την Εκκλησία και τους ενθαρρύνουν να επιστρέφουν και να καθίσουν στο τραπέζι του Κυρίου. Είναι εκείνοι οι πρεσβύτεροι και οι αδελφές και τα ώριμα ζεύγη που ανταποκρίνονται σε κλήση για υπηρετήση ως ιεραπόστολοι του Κυρίου. Ναι, αδελφοί και αδελφές μου, γίνονται Άγιοι στο βαθμό που ανακαλύπτουν το θερμό και θαυμάσιο συναίσθημα το οποίο ονομάζεται χριστιανική αγάπη ή η αγνή αγάπη του Χριστού (βλέπε Μορόνι 7:42-48).

Οι Άγιοι ή τα μέλη της Εκκλησίας, μαθαίνουν τελικώς τον Σωτήρα μας μέσω βασάνων και δοκιμασιών. Ας μην ξεχνούμε ότι ακόμη και Εκείνος έπρεπε να υποφέρει τα πάντα. «Και θα πάρει επάνω του τον θάνατο, ώστε να λύσει τα δεσμά του θανάτου τα οποία δένουν το λαό του. Και θα πάρει επάνω του τις ατέλειές τους, ώστε τα σπλάχνα του να γεμίσουν με έλεος,

σύμφωνα με τη σάρκα, ώστε να μάθει σύμφωνα με τη σάρκα πώς να περιθάλλει το λαό του σύμφωνα με τις ατέλειές τους» (Άλμα 7:12).

Κατά τα τελευταία χρόνια έχω γίνει μάρτυς των δεινών πολλών ανθρώπων, συμπεριλαμβανομένων πολλών από τους Αγίους μας. Προσευχόμεθα συνεχώς για αυτούς, αιτούμενοι την παρέμβαση του Κυρίου, ώστε να μην εξασθενήσει η πίστη τους και να μπορέσουν να προχωρήσουν με υπομονή. Σε αυτούς επαναλαμβάνουμε τους παρηγορητικούς λόγους του προφήτη Ιακώβ από το βιβλίο του Μόρμον:

«Άχ, τότε, αγαπημένοι μου αδελφοί, ελάτε προς τον Κύριο, τον Άγιο. Να θυμάστε ότι οι δρόμοι του είναι δίκαιοι. Ιδέστε, ο δρόμος του ανθρώπου είναι στενός, όμως απλώνεται σε ευθεία γραμμή εμπρός του, και ο φύλακας της πύλης είναι ο Άγιος του Ισραήλ. Και δε διορίζει κανέναν υπηρέτη εκεί. Και δεν υπάρχει κανένας άλλος δρόμος παρά μόνο από την πύλη. Δεν μπορεί λοιπόν να εξαπατηθεί, αφού ο Κύριος ο Θεός του είναι το όνομά του.

»Και όποιος κτυπά, σε αυτόν θα ανοίξει» (Νεφί Β' 9:41-42).

Δεν έχουν σημασία οι περιστάσεις, οι δοκιμασίες ή οι προκλήσεις που θα μπορούσαν να μας περιβάλλουν. Η κατανόηση της διδαχής του Χριστού και της εξιλέωσής Του θα είναι η πηγή του σθένους και της ειρήνης μας -- ναι, αδελφοί και αδελφές, αυτή η εσωτερική γαλήνη που γεννήθηκε από το Πνεύμα και την οποία ο Κύριος δίδει στους πιστούς Του Αγίους. Μας γαλουχεί, λέγοντας: «Ειρήνη αφήνω σε σας. ...Ας μη ταραάζεται η καρδιά σας ούτε να δειλιάζει» (Κατά Ιωάννην 14:27).

Για πολλά έτη υπήρξα μάρτυς της πίστης των μελών της εκκλησίας, των Αγίων των τελευταίων ημερών, οι οποίοι με πίστη στο σχέδιο του Επουρανίου Πατρός και στην Εξιλέωση του Σωτήρος, Ιησού Χριστού, υπερνίκησαν δοκιμασίες και βάσανα με γενναιότητα και μεγάλο ενθουσιασμό, τοιουτοτρόπως εμμένοντας και συνεχίζοντας στο στενό και στενόχωρο μονοπάτι της αγιοποίησης. Δεν έχω επαρκείς λέξεις για να εκφράσω την εκτίμηση και τον θαυμασμό μου προς όλους τους πιστούς Αγίους με τους οποίους είχα το προνόμιο της συναναστροφής!

Μολονότι η κατανόησή μας για το ευαγγέλιο μπορεί να μην είναι τόσο εμβριθής όσο είναι η μαρτυρία μας για την αλήθεια του, εάν εμπιστευθούμε τον Κύριο, θα υποστηριχθούμε σε όλες τις δυσκολίες μας, τις δοκιμασίες μας και στα βάσανά μας (βλέπε Άλμα 36:3). Αυτή η υπόσχεση από τον Κύριο στους Αγίους Του δεν υπονοεί ότι θα απαλλαγούμε από τις

ταλαιπωρίες ή τις δοκιμασίες, αλλά ότι θα υποστηριχθούμε μέσω αυτών και ότι θα γνωρίσουμε ότι είναι ο Κύριος που μας έχει υποστηρίξει.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, πόσο ευλογημένοι είμεθα που έχουμε υπαχθεί στην αδελφότητα αυτή των Αγίων των Τελευταίων Ημερών! Πόσο ευλογημένοι είμεθα που η μαρτυρία μας για τον Σωτήρα ευρίσκονται παραλλήλως με εκείνη των προηγούμενων και συγχρόνων προφητών!

Καταθέτω μαρτυρία ότι ο Σωτήρας μας, ο Άγιος του Ισραήλ, ζει και διευθύνει την Εκκλησία Του, την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, μέσω του αγαπημένου μας προφήτη, Τόμας Μόνσον. Εις το όνομα του Κυρίου μας, Ιησού Χριστού, αμήν.